

Біда навчить (скорочено)

Леся Українка

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Герой цієї казки – горобець, який змалку був дурненьким, бо ніколи не дбав про майбутнє і часто встрявав у бійки.

Якось зі своїм товаришем він знайшов зернятка. Та спершу їх треба було поділити. Горобчики почали битися, а тим часом зернята з'їла курка з курчатами. Наш горобчик замислився над словами, які сказала курка: "Дурні бились, а розумні поживились". Вона говорила, що горобчикам треба вчитися у когось, тоді вони б були мудрішими.

Горобчик почав просити курку навчити його розуму, але та мала й без нього доволі клопоту. Тоді горобчик почав шукати вчителя. У гаї він зустрів зозулю і попросив її навчити його розуму, та птаха не хотіла мати зайвого клопоту. Полетів горобчик на болото і став просити бузька, але той пригрозив, що з'їсть його. Горобчик мерщій від нього, прилетів на ріллю, де сиділа гава. Та вона відповіла на його прохання, що й сама розуму не має. Гава порадила летіти до сови. Горобчик розпитав, що сова мешкає в сухому дубі в дуплі. Та вдень з неї було мало користі. Горобчик дочекався ночі і висловив своє прохання. Сова відповіла, що не на те вона мудра, щоб дурнів розуму навчати, бо хто дурнем вродився, той дурнем і згине. Зранку горобчик зустрів сороку, а вона радила, що без розуму у світі жити таки й веселіше, а треба вчитися красти, як вона.

Сів собі горобчик на полі та й зажурився. Побачив чорного крука і попросив навчити розуму. Той відповів, що розум по дорозі не валяється, і поки біди не знатимеш, то й розуму не матимеш. Більше горобчик ні в кого розуму не питав, – обридло вже. Посумував трохи, що мусить без розуму жити, а потім і забув.

Минуло літо, і настала горобчикові біда. От і почав він до розуму приходити – годі сваритися! Куди горобці летять, і він за ними; що вони знайдуть, то і він поживиться, та все без сварки, без бійки, то горобці його й не женуть від себе. Почав він придивлятися, як то гнізда будуються, і собі збудував. Перезимував він зиму щасливо, а на весну вже став великим та мудрим горобцем. У нього з'явилася горобчичка і четверо яєчок в гніздечку. А коли сусіди-горобці питали, де він того розуму взяв, горобець відповідав: "Біда навчила!"

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу